

44. Fra Avernakø Sogneraad om Statstilskud til Lønning af Bestyreren af Avernakø Telefonstation. (Indbragt den 3dje December 1896 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgtreds, Rr. Jensen.)

I sidste Rigsdagssamling forelaa et Andragende fra Avernakø Telefonstations Bestyrer om et Tilskud af Statskassen paa 100 Kr. om Aaret. Udvalget gjorde da ingen Indstilling (Tillæg B for 1895—96, Sp. 115—16). Avernakø Sogneraad har derefter maattet indtil videre tilstaa Bestyreren et aarligt Tilskud paa 50 Kr., idet han af de i det nævnte Andragende indeholdte Grunde ellers ikke kunde fortsætte sit Bestyrerhverb. Sogneraadet beder nu om Rigsdagens Hjælp til at faa dette Beløb ydet som aarligt Tilskud af Statskassen, idet det henviser til Dens ringe Statteevne, dens isolerede Beliggenhed og til, at den kun sparsomt kan nyde godt af det øvrige Lands stadig forbedrede Samfærdselsmidler — den faar saaledes kun Post 4 Gange om Ugen —, medens den maa svare samme Skat som dette til Stat og Amtskommune.

Udvalget gør ingen Indstilling.

45. Fra Vandbaadsfører A. D. Andersen, fhv. Hjælpeløds ved Helsingørs Lodseri, om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 3dje December 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgtreds, Ravn.)

Andrageren, der er født den 18de Juli 1816 og fra 1846—49 med godt Vidnesbyrd fra sine overordnede har gjort Tjeneste som Korsbetjent i en Krydstoldkutter, taget han ikke havde den ellers hertil forlangte Styrmandseksamen, samt var udkommanderet til Orlogs i 1849 og 1850, ansøgte i 1854 om at blive Løds ved Helsingørs Lodseri, men opnaaede, da han var for gammel dertil, kun at blive antagen til at gøre Tjeneste derved som Hjælpeløds, naar Lodseriets egne Folk vare fraværende. I en lang Aarrække virkede han i denne Stilling og har derfra vovende Vidnesbyrd saavel fra Lødskommandøren som fra Skipperne, som han har assisteret i Egenstaa af Løds. I de senere Aar har han intet haft at fortjene ved Lodseriet og har da maattet ernære sig som Vandbaadsfører, o: ved at sejle ud og forsyne de forbi sejlende Skibe med fersk Vand. I sin høje Alder kan han imidlertid ikke længere trods al Anstrengelse herved fortjene endog blot det nødvendigste til eget og Families Underhold, hvorved bemærkes, at han har en svagelig, ofte yng Hustru og to uforkomne Børn, hvoraf det yngste, en Pige paa 11 Aar, ogsaa er svagelig. Han beder nu om, at der i Betragtning af hans 34-aarige Tjeneste som Hjælpeløds, af Statskassen maa blive ham tilstaaet en passende aarlig Understøttelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Marineministeren.

46. Fra Beboere af Hvam om, at Holdepladsen Hvam paa Viborg—Aalestrup Banen maa blive udvidet til Station. (Indbragt den 3dje December 1896 af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgtreds, A. Nielsen.)

Det, at der kun er Holdeplads og ikke Station ved Hvam, virker i høj Grad som en Hemsko paa Udviklingen af Forholdene paa Stedet. Særlig fremhæve Andragerne som Medlem, at man ikke fra Holdepladsen kan faa Billet længere end til Hobro eller Viborg, ligesom at rejsende fra Stationer, der ligge længere borte paa disse, kun kunne faa Billet til henholdsvis Hobro eller Viborg, selv om de skulle til Hvam, hvilket ofte kan virke højt generende, især i Tilfælde af Logforstinkelser, samt at 14 Dages Abonnementskort ikke kunne faas fra Holdepladsen. Gentagne Andragender til Statsbaneautoriteterne have intet hjulpet, ligesom ogsaa en Henvendelse til Indenrigsministeren har været forgæves, idet Ministerens Aflæg motiveredes ved, at Trafikken paa Holdepladsen var for lille til, at Udvidelsen kunde ske. Andragerne formene imidlertid, at naar blot Udvidelsen